

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 345
din 23.11.2010**

Dosar nr.: 51/2010

Petiția nr.: 1123 din data 13.02.2010, petiție redirectionată de către
Inspecția Teritorială de Muncă Gorj

Petent: Nanu Ana Maria

Reclamat: Teatrul Dramatic "Elvira Godeanu", I A , P
S

Obiect: acte de hărțuire și abuz

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. N A M , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Teatrul Dramatic "Elvira Godeanu", prin reprezentant, cu sediul în
Târgu Jiu, str. Victoriei, nr.36, jud. Gorj

I.2.2. I A și P S , cu domiciliul de corespondență la
Teatrul Dramatic "Elvira Godeanu", prin reprezentant, cu sediul în Târgu Jiu, str.
Victoriei, nr.36, jud. Gorj

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează acte de acte de hărțuire și abuz.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 1123 din 13.02.2010, petenta susține
că urmare adresei prin care a solicitat răspunsuri cu privire la fișa de evaluare

întocmită tendențios, au început acțiunile de hărțuire morală și de abuz din partea conducerii Teatrului.

IV. Procedura de citare

4.1 În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

4.2. Prin adresa cu nr. 2032 din 15.03.2010 a fost citată petenta. Prin adresa cu nr. 2031 din 15.03.2010 a fost citat Teatrul Dramatic "Elvira Godeanu", prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 27.04.2010. La termen s-a prezentat partea reclamată, prin apărător ales.

4.3. Colegiul a acordat un nou termen de audiere, în data de 25.05.2010. Astfel, prin adresa nr. 3550 din 05.05.2010 a fost citată petenta, prin adresa nr. 3553 din 05.05.2010 a fost citat Teatrul Dramatic "Elvira Godeanu", prin reprezentant, prin adresa nr. 3552 din 05.05.2010 a fost citat domnul I A'; iar prin adresa nr. 3551 din 05.05.2010 a fost citat domnul P S. La termen s-au prezentat reclamații, prin apărător ales, care a susținut punctul de vedere al acestora comunicat în scris.

4.4. Consiliul a acordat termen pentru depunere concluzii scrise la 30.06.2010. Teatrul Dramatic "Elvira Godeanu" a comunicat concluzii prin adresa nr. 4998 din 23.06.2010.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Petenta susține că rmare adresei prin care solicita răspunsuri cu privire la fișa de evaluare întocmită tendențios, au început acțiunile de hărțuire morală și de abuz din partea conducerii teatrului. Astfel, petenta susține că în toamna anului 2009 a fost depusă fișa sa de evaluare la Biroul Personal, fiind întocmită de regizorul de culise P S într-un mod tendențios. La întrebarea petentei de ce nu i-a fost adus la cunoștință acest fapt, reclamatul i-a răspuns că nu are o relație personală bună cu el. Petenta arată că a făcut o adresă la care nu a primit răspuns în 30 de zile, iar reclamatul i-a spus să urmeze calea legală, lucru făcut de petentă, aceasta depunând cerere în instanță (cauza pe rolul Tribunalului Gorj, secția litigii de muncă).

5.1.2. Petenta susține că în data de 29.01.2010 s-a constituit o comisie adhoc cu privire la faptul că la începutul lunii a lipsit pe în zile de 4,5, și 6 ianuarie 2010 de la repetițiile piesei "me and mz girl", comisie condusă de I A unul din "locotenenții" directorului M N, un om cu o conduită morală de contestat.

5.1.3. De asemenea, petenta susține că unul dintre membrii acestei comisii a fost actița M G care a acceptat să facă parte din comisie sub rezerva sancțiunii. I A a venit înainte cu o zi de constituirea

comisiei și a început să intimideze actorii în vederea participării la această fabricație de probe împotriva petentei.

5.1.4. Petenta susține că regizorul a făcut o obsesie în a o persecuta și sancționa deoarece are mână liberă de la conducerea teatrului. În acest sens, petenta mai arată următoarele: nu i se aduc la cunoștință modificările de program, înlocuirea actorilor în spectacole se face fără a fi anunțată, nu dă voie mașiniștilor să o ajute la bagaje în deplasări, i se cer costume care nu au legătură cu repetiția sau spectacolul, etc...

5.1.5. De asemenea, petenta susține că multe alte persoane au fost nevoite să plece din instituției datorită aceluiași comportament venit din partea conducerii și a regizorului.

Susținerile reclamațiilor

5.2.1. Reclamații solicită respingerea petiției ca fiind neîntemeiată în sensul că realitatea este alta. Astfel, reclamații susțin că petenta nu a fost sancționată niciodată ci a primit 2 puncte la evaluare pentru criteriul referitor la "capacitatea de evitare a stărilor conflictuale și respectarea relațiilor ierarhice". Nu i s-a acordat punctajul maxim la acest criteriu datorită atitudinii sale respingătoare față de actori, aceasta îndeplinind funcția de cabinier și generând deseori stări conflictuale. Cu privire la acest aspect; Tribunalul Gorj, prin sentința civilă nr. 206 din februarie 2010, a respins acțiunea petentei împotriva Teatrului.

5.2.2. Cu privire la plecarea altor salariați ai Teatrului se arată că motivele au fost altele decât cele afirmate de petentă (pensionare, contracte cu un post de radio, etc...).

5.2.3. Reclamații mai susțin că fiecare angajat are obligația de a consulta avizierul în fiecare zi cu privire la program, afirmația conform căreia petenta nu este ajutată la bagaje este falsă și nu s-a întâmplat niciodată să i se ceară costume care nu au legătură cu spectacolele.

5.2.4. Reclamații susțin că afirmațiile petentei sunt tendențioase și doar în imaginația petentei și solicită Colegiului să-i ceară acesteia să le dovedească.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în

condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), „sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: „Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării”. Din coroborarea aceluiași text (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercitiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus-menționate.

6.3. Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art. 2 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul constată că petenta invocă vătămarea drepturilor sale prin comportamentul manifestat împotriva sa de către părțile reclamate în legătură cu evaluarea profesională, constituirea unei comisii de cercetare disciplinară, obligarea angajaților să susțină declarații neadeverate în cursul cercetării. Petenta arată că nu i s-a adus la cunoștință fișa de evaluare profesională, nu a primit răspuns în termenul legal la solicitările sale, nu i s-a acordat punctaj maxim la criteriul care viza capacitatea de evitare a stărilor conflictuale. De asemenea, arată că nu i s-au adus la cunoștință modificările programului de lucru, înlocuirea de actori la spectacole, nu este ajutată la activitățile de debarasare, i se solicită costume care nu au legătură cu repetițiile sau spectacolele, colegii de serviciu sunt instigați să depună referate împotriva sa, sarcinile de serviciu nu sunt comunicate corespunzător, nu sunt luate măsuri față de angajații care consumă alcool, considerând că se face abuz în funcție în vederea creării unui climat nefavorabil.

6.4. Părțile reclamate consideră că plângerea are la bază nemulțumirea petentei în legătură cu faptul că a primit 2 puncte la evaluare pentru criteriul prevăzut la lit. d alin.1 capacitate de evitare a stărilor conflictuale. Cu privire la acest aspect a fost formulată o contestație în fața instanței de judecată respinsă prin sentința civilă nr. 206/02.02.2010 și decizia civilă nr. 3533/31.05.2010. Arată că petenta nu a fost sancționată niciodată și nicio persoană din teatru nu a primit sancțiuni de natură a afecta veniturile salariale. Comisia constituită a avut în vedere reevaluarea punctului criticat din fișa de evaluare, membrii comisiei au fost aleși pe criterii obiective, personal tehnic și personal artistic. De altfel, petenta a formulat plângere la Inspectoratul Județean de Poliție împotriva membrilor comisiei de reevaluare. Susținerile petentei în ceea ce privește modificările de program, lipsa ajutorului la debarasare, solicitarea de costume neconforme spectacolelor, ori întocmirea de referate sunt neadeverate. Aspectele imputate au legătură cu faptul că petenta este nemulțumită de atribuțiile de serviciu și de modalitatea de îndeplinire a acestora.

6.5. În legătură cu obiectul plângerii, relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul precizează că

În situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul reține că art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare, deoarece criteriile expresse verbis enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu”, ceea ce, practic, oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit elementul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau a faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este reglementată în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct, însă efectul unei măsuri, practici, neutre în aparență, se repercutează asupra unor persoane aflate în situații comparabile, care se disting prin circumstanțierea unor criterii. Acest aspect rezultă din însăși definiția dată de legiuitor: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin.1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare. În același sens, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009. Astfel, Colegiul trebuie să analizeze din mijloacele de probă și din înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și criteriile invocate în cauză.

6.6. Având în vedere susținerile petentei cu privire la acte de hărțuire săvârșite împotriva sa, Colegiul Director se raportează la prevederile art. 2 alin.1 și art.2 alin. 5 din O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Potrivit art. 2 alin.5: „Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. Hărțuirea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul

român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

6.7. În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul comunitar, pentru a ne găsi în situația unei fapte de hărțuire este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de hărțuire se circumstanțiază într-un comportament care poate îmbrăca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „orice comportament”. Sintagma „orice comportament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise sub forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, verbal sau în scris, gesturi, acte sau fapte etc. Mobilul sau cauza comportamentului este determinat de un criteriu inerent, care este în mod expres prevăzut de legiuitor, într-o listă neexhaustivă, având în vedere că textul de lege prezintă într-o enumerare cu caracter determinat criteriul de „rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant”. Caracterul neexhaustiv este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor exprese. Sintagma „sau orice alt criteriu”, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt element nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea formei de discriminare denumită ca hărțuire. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit mobilul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

6.8. Colegiul reține că aspectele imputate de petentă se plasează în legătură cu faptul că a fost apreciată incorect cu ocazia întocmirii fișei de evaluare, respectiv în legătură cu constituirea unei comisii nelegale atât sub aspectul scopului propus, cât și al componenței membrilor, în legătură cu acte de instigare la declarații împotriva sa, cât și în legătură cu desfășurarea raporturilor de muncă. Pe de altă parte, reclamații consideră că aspectele imputate de către petentă se poziționează în legătură cu nemulțumirea față de atribuțiile de serviciu ori disfuncționalități, respectiv față de actele adoptate, măsuri care au fost statuate ca legale de către instanțele de judecată ori aflate în curs de cercetare

de către organele de poliție. Or, luând act de susținerile contradictorii ale părților, de probele depuse la dosar, de totalitatea înscrisurilor depuse de către părți, Colegiul reține că întreg complexul de împrejurări invocate în cauză, care pun în discuție justificarea drepturilor subiective ale petentei, sunt corelative, în primul rând, exercitării raporturilor de serviciu. Deciziile care privesc întocmirea fișei de evaluare, punctajul acordat, constituirea unei comisii de reevaluare, calitatea membrilor comisiei, desfășurarea relațiilor de muncă sunt corelative îndeplinirii atribuțiilor de serviciu corespunzător funcțiilor deținute, reprezentând, în fapt, o consecință directă a îndeplinirii unor acte în exercitarea funcțiilor deținute de către părțile reclamate. Din acest punct de vedere, împrejurările deduse analizei Colegiului pun în discuție, în mod indisolubil, aspecte de legalitate care vizează actele îndeplinite și adoptate, contextul actelor adoptate și consecințele juridice produse în privința justificării drepturilor subiective ale petentei. Acest aspect rezultă din înseși susținerile contradictorii ale părților circumscrise măsurilor dispuse cu un evident caracter ipotetic de ilegalitate versus legalitate, abuziv versus neabuziv.

6.9. În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law, cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări pe baza unuia dintre criteriile interzise. Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină pârâților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, pârâții menționați ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008).

6.10. În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law, Curtea Europeană de Justiție a statuat că aceleași reguli privind sarcina probei se aplică și hărțuirii, de vreme ce aceasta reprezintă o formă de discriminare. Instanța europeană a reținut: „În consecință, astfel cum rezultă din paragraful 54 din prezenta hotărâre, potrivit art. 10 (1) din Directiva 2000/78 și considerentul 32, regulile privind sarcina probei trebuie adaptate în situațiile în care există un caz de discriminare prima facie. În cazul în care reclamanta (n.n.) stabilește fapte pe baza cărora se poate prezuma că a avut loc o hărțuire, aplicarea efectivă a principiului egalității presupune ca sarcina probei să revină pârâtului, care trebuie să demonstreze că nu a avut loc o hărțuire în circumstanțele cazului” (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law, 17 iulie 2008).

6.11. Din acest punct de vedere, sub aspectul prevederilor art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000, republicată, în prezenta speță, Colegiul este de opinie că nu pot fi reținute prezumții de săvârșire a unor fapte de discriminare pe baza unui criteriu interzis, în sensul art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000. O atare prezumție ar fi trebuit să permită cel puțin a se presupune existența unei legături de cauzalitate directă sau indirectă între faptele imputate părții reclamate și un eventual criteriu interzis (n.n. rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată sau alt criteriu). Prezumțiile care iau naștere din susținerile părților sunt corelative unor eventuale chestiuni care țin de nelegalitatea unor acte ori dispoziții în legătură cu raporturile de muncă ori nerespectarea prevederilor cuprinse în codul muncii în legătură cu raporturile de muncă. Or, aceste aspecte care țin de justificarea drepturilor subiective ale petentei ori de nerespectarea legii, în lipsa elementelor care ar determina incidența discriminării nu pot fi cenzurate de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Cu atât mai mult, Colegiul nu este îndrituit a verifica aspecte de legalitate ori de interpretare și de aplicare a legii. Astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai-sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (a se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Față de cele de mai-sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. O copie a hotărârii se va transmite partilor: N A M , cu domiciliul în Teatrul Dramatic “Elvira Godeanu”, prin reprezentant, cu sediul în Târgu Jiu, str. Victoriei, nr.36, jud. Gorj; I A și P S , cu domiciliul de corespondență la Teatrul Dramatic “Elvira Godeanu”, prin reprezentant, cu sediul în Târgu Jiu, str. Victoriei, nr.36, jud. Gorj

5. O copie a hotărârii se va transmite, spre informare, Inspectoratului Teritorial de Muncă Gorj

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

Pop Ioana Liana – Membru

VLAȘ Claudia Sorina - Membru

Data redactării 06.12.2010

Motivele de fapt și de drept redactate D.G., tehored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

